

gellige Commission eller Krigsministeren har villet indlade sig med vort Udvalg om de Fonds, hvoraf Forslagsstilleren troede, at alle Livrenter kunde udredes uden videre Byrde for Staten, saa havde jeg ventet, at vort Udvalg selv vilde foreslaae Lovgivningen i denne Henseende opsat indtil videre; men, endsskøndt dette Gaar er skuffet, saa vil jeg dog fremdeles haabe, at vort ærede Udvalg under disse Omstændigheder vil indrømme, at det er ubetimeligt nu at bestemme Størrelsen af Livrenterne, førend vi have faaet at see, hvor de kunne ventes at komme fra.

Krigsministeren: Fra Krigsbestyrelsens Side vidste jeg intet væsentligt at erindre hverken imod det oprindelige Lovforslag eller imod den af Udvalget deri foreslaaede Forandring. Jeg erkjender med Fornøjelse den liberale Mand i hvilken det er affattet, og jeg tillader mig paa mine Kameraters Vegne at aflægge min Tak derfor, saavel til Forslagets Forfatter, som til Udvalget, der har havt det under Behandling. Uagtet jeg nu, som sagt, intet Væsentligt veed at erindre imod det foreliggende Forslag til en Invalidelov, maa jeg dog gjentage min tidligere yttrede Beklagelse over at denne Sag nu foretages, og at Rigsdagen ikke vil oppebie det Forslag til en Invalidelov, som en af Regeringen nedsat Commission har under Arbejde. Det er vel muligt, at det foreliggende Lovforslag er saa tilstrækkeligt, at man ikke vil have nødtigt at recurrere til det Arbejde, som Commissionen har under Behandling; men det Modsatte er ogsaa muligt og det skulde være besynderligt, om en Commission, bestaaende af 7 kompetente Mand, ikke skulde kunne udbrede nogetsohmest Lys over denne Materie, som fortjente at benyttes eller tages tilfølgende ved den endelige Behandling af Invalideloven. Ved i sin Tid at sammenligne de to Forslag, det foreliggende og det som man kan vente udarbejdet af den af Regeringen nedsatte Commission, vil man jo bedst kunne see hvilket af dem der fortjener Fortrinet, sandsynligviis vil der i ethvert især være Ting, som egne sig til at optages i den definitive Lov. Commissionens Arbejde er endnu ikke tilendebragt, og jeg kjender det altsaa kun i en ganske ufuldkommen Tilstand, da man ikke kan be-

dømme et Arbejde førend det er fuldent; iblandt dens 7 Medlemmer kan der naturligviis herse megen Forskjellighed og hvilken af de forskjelligte Meninge der vil blive taget til Følge, lader sig i dette Dieblit ikke afgjøre. Commissionens Arbejde vil imidlertid efter hvad der er mig bekendt tage en noget forskjellig Retning og det vil i alt Fald blive mere omfattende end det her foreliggende, idet det vil komme til at omfatte en Pensjonslov for Underklasserne, og i Forbindelse dermed en Invalidelov for alle Klasser, samt fremdeles bestemme de efterladte Enfers og Børns Krav paa Understøttelse af Regeringen. Hvad det første Afsnit angaaer, nemlig en Pensjonslov for Underklasserne, er det jo naturligt, at de Grundsætninger, hvorpaa den skal bygges, maa staae i Forbindelse med den almindelige Pensjonslov, som i dette Dieblit foreligger til Behandling, og saalange denne ikke er definitivt vedtaget for Overklasserne og for Embedsmændene i Almindelighed, fattes det rette Grundlag paa hvilken en Pensionering af Underklasserne kan baseres. Den ældre Lovgivningspraxis bestemte andre Regler for Pensionerne end de som nu ere foreslaaede af Udvalget heri Folkethinget, hvorefter navnlig Pensionens Maximum skulde indtræde med det tilbagelagte 30te Tjenestjaar og ifald en saadan Bestemmelse definitivt vedtages, vil den jo indvirke paa Loven angaaende Underklassernes Pensionering, da i det Hele taget Pensjonsloven maa udøve en stor Indflydelse paa Invalideloven og den ene Lov billigtviis maa tænkes som et Complement til den anden. Antager man at Pensjonsafsaetterne i den almindelige Pensjonslov bør sættes rundelig, saa vil deraf følge, at Pensjonsafsaetterne for Invaliderne i Forhold dertil vilde blive mindre eller omvendt. Det synes altsaa at være den rette Orden først at bestemme en Pensjonslov i Almindelighed og dernæst det Specielle for Underklasserne, inden man gaaer over til Invalideloven. Man vil derimod gjøre den Hovedindvending, at Loven for Invalidernes Pensionering derved vil blive udsat paa ubestemt Tid, og jeg maa erkjende, at det er usandsynligt, at Commissionen vil have endt sine Arbejder saa betimeligt, at de kunne blive forelagte for den int